

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

červenec / srpen 2011

5. ročník / 7-8. číslo

*Bože, ty jsi svatého Vavřince naplnil žářem své lásky,
aby věrně konal jáhenskou službu
a statečně překonával všechny útrapy při mučení.
Dej, ať k nám promlouvá příklad jeho odvahy,
ať milujeme to, co miloval on,
a zachováváme věrnost tomu, co on svým životem vyznával.*

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,

Jak byl červen nabit svátky přehledně a popořádku, ježí se červenec a srpen změtí svátků takřka nerozpletitelnou.

Vedle Proměnění Páně máme mariánský svátek, pak svátky národních, nadnárodních, mezinárodních a protinárodních světců a nakonec patrocinium našeho katedrálního chrámu.

Mariánské svátky trpí tím, že jimi Církev často zakrývá Krista, aby mohla oslavovat samu sebe jako Císařovnu Země, Nebes a Všeho, věru více než děvečku Marii připomínajíc Marii Terezii, Kateřinu Velikou či Alžbětu Tudorovnu. Možná, že je Panna Maria méně nedobrovolnou hrdinkou kultu protimariánského, kdo ví.

Cyril a Metoděj jsou pro mnohé spíše jakýmiisi kulturními hrdiny, kteří naučili Slované psát. Leckde je chápají jinak. Jan Hus je kulturním hrdinou, který naučil Čechy pravopisu. Jinde ho nechápou vůbec. Oni i on snad slouží za jakési dělítko, podle kterého se nacházíme spíše na Západovýchodě, nebo na Východozápadě.

Snad jen Vavřínek té změtí zneužitelných a zneužívaných oslav uniká.

Musíme mít Mariinu velkodušnost, trpělivost a pokoru, Cyrilovu moudrost, Metodějovu zbožnost, Husovu neústupnost a štedrost a odvahu svatého Vavřínce, abychom v této změti, ani ve svých životech, neztratili Krista.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ - eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Vavřínce

Událo se

24.6. se v chrámu sv. Vavřínce a jeho okolí konalo **svatovavřínecké petřínské léto.**

Kalendárium

3.7. v 17 hodin bude slavnostní eucharistická slavnost v chrámu sv. Vavřince.

14.8. se v kostele sv. Vavřince na Petříně bude konat **svatovavřínecká pouť**.

Narozeniny v červenci a srpnu slaví: Petr Tvrdek, Jindřiška Nevyjelová, Dušan Hejbal, Eva Volková, Marcela Freiová, Petra Šťovíčková, Martin Doubek, Vojtěch Kaplan, Roman Krzák, Monika Mádlová, Katarína Straková, Martin Valent, Veronika Součková, Antonín Souček, Ivana Taičová, Patrik Rymeš, Prokop Tomka.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

Nedělní a sváteční čtení

3. červenec – 14. neděle v mezidobí

Gn 24, 34-38.42-49.58-67

Ž 45

Ř 7, 15-25a

Mt 11, 16-19.25-30

Je pozoruhodné, že odezvou našich často neradostných vezdejších životů na nezkalenou radost života věčného, je pokání. Pokáním se netrestáme sami za své hříchy, aby nás pak Pánbůh potrestal mírněji, ani si nezískáváme nějaké zásluhy, naprosto ne. Pokání je vlastně radostí z toho, že nepředstíráme radost, kde není a očekáváme ji, kde je. Pokání tříbí rozlišování toho, co je, od toho, co není. Je vlastně metodou poznávání a cestou k jisté pravdivosti, jinak nedosažitelné.

5. červenec – Svátek Cyrila a Metoděje

Iz 61, 1-3a

Ž 117

2K 4, 1-2.5-7

L 10, 1-9

Kolik je v našem národě tradic, tolik Cyrilů a Metodějů, neboť každá je cyrilometodějská. Barokní Crha a Strachota nebo Kyrill a Mefodij? Chrám svatých apolorovných Cyrila a Metoděje v Chudobíně nebo Sbor svatých Cyrila a Metoděje ČČSH tamtéž? Obojí a vše, za jistých ovšem podmínek. Práví Cyril a Metoděj rozuměli jazyku, věděli, že nelze zvěstovat pravdu nesrozumitelně a tudíž ji podmiňovat znalostí té oné řeči, podřízením její myšlenkové struktury, její obraznosti, její historické paměti, cizincem neprožité a

jejím předporozuměním, cizinci nepochopitelným. Takto se modlí, toť Boha urážeti, píše jiný duchovní velikán našich dějin, básník Zeyer. Práví Cyril a Metoděj též věděli, že každý národ podle své povahy svou tvořivostí nalézá stopy Stvořitele ve zmatku přírody a podle vlastního génia navrací hmotu krásy. Tomu pak musí odpovídat liturgie, nemá-li být pouhým turniketem k osobní a sobecké spáse, ale oslavou obecnství Boha a člověka. Která tradice si toto připouští, ta je vpravdě cyrilometodějská.

6. červenec – Svátek Jana Husa

Mdr 3, 1-9

Ž 31

2Tm 2, 8-13; 3, 10-12

J 15, 20-21; 16, 1-4

Jan Hus se během věků stal symbolem snad čehokoliv, co jen lze v našem národě symbolizovat. Který Čech trpí, trpí jako Hus, a Hus pak trpěl za pravdu, meziválečný čapkovská frazeologie by snad doplnila: za svoji pravdu. Stal se archetypem konzervativního myslitele i komunisty, krypto pravoslavného i prvního protestanta. Bývá zobrazován jako vysoký, štíhlý muž, jakým nikdy nebyl, jako by snad jedinec neheroické postavy nesměl být statečný. K utrpení ho tedy nepředurčoval tragicko-titánsko-polobožský zjev, nýbrž to, co nás všechny: souhra zlých a horších okolností, lidské nedostatky a nezměrná Božská shovívavost k obojímu ve jménu jediného: svobody. A trpěl-li za co jiného, zač se tak běžně trpívá, pak za to, co pravdou není a co za pravdu neuznával. Nejsou jí okolnosti, které lze přijímat, vítat, ale jimž se nelze klanět. Kteří tak činí, dělají dobré horším a špatné ještě horší. Kteří ne, jako Hus, dělají dobré často horším, ale špatné podstatně lepším. Cesta od špatného k dobrému je nadějnější, než ta opačná a i numericky nám snad vyjde pozitivní saldo. Pravdou není ani liské nitro: ať už zkolektivizované v závaznou ideologii, psychologicky přitažlivou pro ty slušnější svou pořádkumilovností a pro ty méně slušné svou zneužitelností, nebo izolované v nedůvěřivém a osamělém individuu. Pravdou je jedině Kristus a pravdivosti, tedy shody s ním, můžeme dosahovat jen v lásce k Bohu a člověku, s pomocí Boha a bližních a pokorně, tedy s odměnou až na věčnost. Lež se trestá, pravda ještě častěji, vítězí zpravidla lež maskovaná za pravdu nebo polopravda prosazovaná způsobem horším, než lež. A s tímto vítězstvím se Hus nesmířil. Ani my bychom se neměli smířovat, alespoň ne rádi.

10. červenec - 15. neděle v mezidobí

Gn 25, 19-34

Ž 119

Ř 8, 1-11

Mt 13, 1-9.18-23

Smyslem podobenství je vyslovit věci, kterým nerozumíme, způsobem, jemuž sice nerozumíme lépe, ale je nám k užítku. Když totiž někdo něco racionálně uchopí, ale nepřijme srdcem, roste strmě pravděpodobnost zneužití. A z podobného výkladu autoritativní textů lze snadno vysoustružit palici k třískání lidí jiného názoru. Pán nechce svoji autoritou vyzbrojit naši pošetilost. Proto zrno podobenství, padne-li do našeho srdce, vzejde ratiem pouze usměrňováno a naše porozumění roste úměrně naší lásce.

17. červenec – 16. neděle v mezidobí

Gn 28, 10-19a

Ž 139

Ř 8, 12-25

Mt 13, 24-30.36-43

Rozhodně nejde o oddělení dobrých a zlých, kteří v našem věku žijí pohromadě. Jde spíš o oddělení dobra a zla, které v našem světě a srdci do času působí bok po boku (ne z vědátorství, ale pro krásu jazyka připojuji perský výraz pro toto smíšení: guméčišn). Když pro lepší pochopení sáhneme k podobenství o ovcích a kozlech, shledáme že stará řečtina vůbec neodlišovala kůzle od jehněte (a ostatně ani hříbě od oslete nebo kotě od štěněte). Dospělé už rozlišovala lépe. Jenže mi lidé jsme pádem do hříchu zdětinštěli, jsme nedospěli pro Boží Království (kam ale vstoupí zase jenom děti!). Těžko mezi námi rozlišit koťátka a štěňátka. Máme-li ale svůj poklad ve nebi, bude tam i naše srdce, budeme tam, ošetření ohněm Ducha Svatého a zbožštění Božskými nestvořenými energiemi. Tentýž oheň Ducha (a žádné plameny pekelné, která zkrátka nejsou) sežehne plevel všeho zla, a nám to přijde mnohdy líto, neboť přijdeme o mnohé na čem jsme si zakládali. To je, dočasné byť nepříjemné, peklo. A tak platí slova Otců, že i peklo je druh spásy.

24. červenec – 17. neděle v mezidobí

Gn 29, 15-28

Ž 105

Ř 8, 26-39

Mt 13, 31-33.44-52

Od hořčičného zrna se na chvíli přenesme k současnému podobenství jistého severského fyzika, kterým přibližoval možnost existence paralelních vesmírů. Přirovnal je (a vizme v tom i počtu někdejšímu pražskému faráři a nadšenému mykologovi, spolupracovníku Smotlachovu, Miloši Janu Pulci) k houbám. Kdyby šel malý skříteček po lese, narazil by na tenkou a vysokou nohu houby, jejímž kloboukem by byl celý nový svět. Je-li tu už co do nohy, a ne ještě do klobouku, je to tu, nebo není? Naprosto je! A tak i Boží Království.

31. červenec – 18. neděle v mezidobí

Gn 32, 23-32

Ž 17

Ř 9, 1-15

Mt 14, 13-21

Tovaryši Ježíšovi mají úsloví: *tantum quantum*, tolik kolik, tedy tolik, kolik prospívá. Vratká štěstěna málokdy dopřává člověku to, co potřebuje, kdy, v jaké míře a jakým způsobem. Bůh jedná jinak. Neudílí podle okolností, ani podle zásluh, ale podle toho, jaký člověk je, tedy podle optima, jakého mohl a měl dospět a byl by, neupadnuv do hříchu, podle Božího přání a úradku dospěl. U Boha je ale tím čím je i tím čím být má zároveň, a podle toho dostává. A po koši vždy zbyde na všech dvanáct kmenů Izraele, tedy na celý svět.

6. srpen – Svátek Proměnění Páně

Da 7, 9-10.13-14

Ž 97

2P 1, 16-19

Mt 17, 1-9

Proměnění Páně patří do řady svátků, které nám dosvědčují míru obecenství Boha s lidmi. Ve Vtělení na sebe večné Slovo Boží vzalo lidskou přirozenost a tím v ní obnovilo hříchem zkalený obraz Boží natolik, aby byl člověk schopen kontemplance, theorie, tedy zření Božských energií. Ve Zjevení a Křtu Páně vyvstal Jeho Božský Původ. V Ukřižování na sebe vzal důsledek lidského hříchu, tedy smrt, kterou Vzkříšen přemohl a Nenebevstoupením pozval všechny, kdo se křtem v Něho oblékli a v Eucharistii přijímají Jeho Tělo a Krev do tajuplného obcování samotné Nejsvětější Trojice.

S obnovou schopnosti člověka kontemplovat Božské energie souvisí svátek Proměnění, neboť zrovna to se stalo apoštolům Petru, Jakubu a Janu. Ti užřeli Krista zářit právě oním nestvořeným světlem, které je společné Trojici jako její tvořivá energie a na níž bere podíl veškeré stvoření, upředeno z jejích jiskřivých vláken Božským Poétou.

Do tohoto světla vešel Mojžíš na Sinaji a jeho tvář pak zářila tak oslepujícím jasem, že ji musel zakrývat rouškou. Eliáš byl zas v ohnivém voze, opět tomto světle, vzat na nebesa. Ostatně, totéž světlo oslepilo Šavla při jeho obrácení v Pavla. Mojžíš a Eliáš ovšem nestvořené světlo jen odráželi, protože v jejich životech nepřišel ještě Kristus v těle. To my, obnoveni Kristovým Vzkříšením, vykoupení Jeho Obětí a posvěceni Jeho Svatým Duchem smíme doufat ve víc, v prostoupení nestvořeným světlem, jak se dělo svatým, například Serafimu Sarovskému. Ne pýcha, ale modlitba, pokání a skutky milosrdenství z naší strany otevírají biblické zaslíbení „být jako bohové.“ Toto zbožštění, theosis, je pak cílem křesťanského života.

7. srpen - 19. neděle v mezidobí

Gn 37, 1-4

Ž 105

Ř 10, 5-15

Mt 14, 22-23

Kráčení po vodě nemá co do činění s přírodními zákony, tím méně jejich popíráním. Souvisí, jako by něco kdy nesouviselo, s Božím Královstvím a jeho způsobem existence v našem čase. Pokud přítomně existuje v očekávání něco, co v minulosti existovalo příslibem a v budoucnu bude existovat plností, je to tu, nebo není? Naprosto je! A pak mohou, paralelně se současnými, existovat i jakési zákony (či spíše souzvuky) budoucí, prorokované minulými, a vše dohromady ještě s něčím navíc dává věčnost.

10. srpen - Svátek sv. Vavřince

Zj 12, 10-12a

Ž 112

2 K 9, 6-10

J 15, 18-21

Svatý Vařinec má lecos společného se svatým Štěpánem, už samo jméno. Štěpán se odvozuje od řeckého výrazu pro věnec či korunu, Vavřinec pochází z výrazu pro vavřín, tedy synonyma vítězství. Jakoby tedy světci bývali korunováni Štěpánem z Vavřince. Ale vážně: sloužili též oba jako jáhni. Vedle duchovních statků tak prospívali bližním i statky vezdejšími, Štěpán úměrně době skrovně, Vařinec alespoň vposledu velkoryse, nějak však oba.

A to je činí zajímavými. Dělalí totiž to, co i lidé sekulární a nevěřící považují za užitečné. Něco pořádného. A lidé světšší, jsou-li skeptiky i jinde, než v nevěře,

mívají začasť pravdu. Klasické hlásání víry připomíná svou povahou tlampání tlampačů dob i nedávných a jejich pravd. Zato předávání Evangelia spolu s jídlem v hladu, pitím v žízni, šatem v mrazu, stínem ve vedru, lůžkem na cestě, útěchou v žalu, péčí v nemoci, společností v samotě, podporou za mřížemi... tomu rozumíme každý. A nesmí jít o pašování Boha do charity jako rohypnolu do vína, ani podmiňování pomoci vírou, kdepak. Prostě jen musí jít jedno s druhým. Pak přijde i Jeden Druhým, a ani Třetí se nezdrží.

14. srpen – 20. neděle v mezidobí

Gn 45, 1-15

Ž 133

Ř 11, 1-2a.29-32

Mt 15, 21-28

Kdo má na něco právo, nevěří, že to dostane, nýbrž to očekává. Komu je právo upíráno, ten prosí a touha + prosba > nárok + chtění. A je-li kdo kam poslán, projeví poslušnost, když tam jde, ale projeví svobodu, jde-li i jinam. A neosvobodí sebe (Kristus už svobodný je), ale právě ty, ke kterým poslán byl, od pocitu samozřejmosti a zaslouženosti. Souhra poslušnosti a svobody je jakousi šifrou Ježíšova působení. Budiž i našeho.

15. srpen - Úmrtí Panny Marie

Zj 21, 1-5a

Ž 45

1K 15, 54-57

L 1, 39-56

Mariánské svátky nás mnohdy zdánlivě staví v to, čemu staří říkali obět' rozumu. V Písmu se moc nedočteme, fyziky tam také mnoho není... Ale po nás se nežádá zapřít rozum, jen ho zaměřit i jinam, než jsme zvyklí. Starozákonní proroci nás učili naslouchat a protestanté kolikrát ani nevidět. Zato řeční mudrci nás varovali před řečmi svých kolegů (ti pořádní i před řečí vlastní), ale učili nás nazírat. Zkusme tedy chvíli nehledat, jaký obraz odpovídá skutečnosti, ale nahlížejme skutečnost, která odpovídá obrazu. V čem by nám přece měl být cennější popis obrazu, než obraz sám? Máme ikony, psané podle přísných pravidel, aby odráželi Božskou skutečnost, zjevenou Svatým. Vidíme Bohorodičku, umírající a nanebevzatou. Můžeme a máme se přít s autoritami, které nám nutí ten či onen popis této mariánské ikony, ale očistíme-li svůj zrak modlitbou, pokáním a skutky milosrdenství, můžeme věřit svým očím.

21. srpen – 21. neděle v mezidobí

Ex 1, 8-2,10
Ž 124
Ř 12, 1-8
Mt 16, 13-20

Jde o rozdíl toho, za koho je kdo pokládán a kdo koho za kohoho pokládá. V prvním případě je člověk, ba i Bůh, vcelku trpným předmětem představ ostatních, ať již projekcí nevědomých přání či nadčasových tužeb, nebo průmětem starých tradic. V druhém případě je důležitý podmět poznávajícího, který láskou v sobě poznává lásku v druhém a tak, zprostředkovaně, ale očištěně, druhého. A opět známý kruh: naše láska odvisí od Boží lásky, ale naši láskou poznáváme Boží lásku. Tak nám dar Boží umožňuje poznávat darujícího.

28. srpen – 22. neděle v mezidobí

Ex 3, 1-15
Ž 105
Ř 12, 9-21
Mt 16, 21-28

Nárok vydat život je jen extrémním případem nároku život vydávat. Když už svíce odhořívá, a my jsme smrtelní, nechť vydává teplo. Kdybychom sebevíce věřili, přesto nás obchází strach z mrazivé prázdnoty smrti, a tu nás zahřeje spíše teplo plamene, než vzpomínka na vosk (náhle tak mrtvolně bílý), knot (nyní tak vyprahle zčernalý) a dým (nejednou tak ponuře kouřmý). Nic z toho, co jsme za života nazbírali, nám nezachrání život a takový život, který bychom směli znovu prosbírat, nám nezachrání vůbec nic (i buddhisté očekávají v řetězci vtělení vývoj od horšího k lepšímu, kdy ovšem předčasné lepší vede k pozdějšímu horšímu a koloběh se pochmurně předchází). Ale jak život pro bližního zachraňuje život vůbec? Znovu tu máme argument věčnosti, tedy současnosti minulého, přítomného a budoucího. Kdo prospíval přítomným, opatroval památku minulých a pěstil dědictví budoucích, bude mít s nimi podíl. S minulými na věčnosti, s přítomnými před věčností a s budoucími ve věčnosti.

PROGRAM SVATOVAVŘINECKÉ POUTI

14:00 úvod

14:00-17:00 Hry pro děti (Studna)

16:00-17:00 Havraní sliby aneb jak se dělá divadlo (pohádka divadlo Inkognito)

17:00-18:00 Eucharistická slavnost

18:00-18:30 Peregrin (koncert)

18:30-19:30 Hosté večere páně (hra od Bergmana-hraje divadlo Sumus)

19:30-20:30 Housebroken Consort (barokní hudba s tancem)

20:30-21:00 Ptáci (velké chůdové vystoupení-Studna)

21:00 konec

Farní vyúčtování za měsíc červen 2011

Příjmy:

sbírky rotunda:	3.188,-
sbírky sv. Vavřinec:	3.045,-
příspěvky, dary	3.300,-
CELKEM	9.533,-

Výdaje:

telefon:	1.084,-
elektrina:	2.830,-

CELKEM 3.914,-

ROZDÍL: +5.619,-

Stav účtu k 30.6.2011: 818.230,-
Stav pokladny: 40.339,-

CELKEM: **858.569,-**

Křížovatka – měsíčník. Vydává Farní obec starokatolické církve v Praze.

Vydáno : 1.7. 2011 Neprodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; <http://praha.starokatolici.cz>

© 2011